

Pomozimo potoku u Klokoticu da ponovo bude lijep i čist.

vineri, 14 mai 2010

{xtypo_quote}Sve do prije nekoliko godina priroda se uspješno borila razgrađivim smećem razbacanim na sve strane Klokoti a. {/xtypo_quote}

Danas, sve se to izmijenilo. Plastične vreće i boce postale su dio života svijeta nas, a samim time i dio okoliša u kojemu živimo. Već inače se plastični otpad može svakodnevno vidjeti kako visi po drveću, pliva u malenom klockoti kom potoku i u ili luta po poljima i mjestima u koje ih vjetar, zbog njihove male težine, nosi. Nažalost, malo je onih koji u tome vide veliki problem za nas i budućnost naraštaja. Umjesto da djeca love ribice i rakove, kako smo mi i naši roditelji to radili, lovit će danas plastiku i druge stvari, gume za auto, hladnjake (frižidere), televizore, motore i slično. Izgleda da ružna slika na sve strane razbacanog klockoti koga smećem a ne predstavlja nikakav problem niti gosp. Marijanu Vlasiću, lapa kome knezu, pa niti itavoj lapa koj administraciji, jer svi zajedno nastavljaju ulagati novce iz mjesnog bužeta u nogometnu ekipu iz Lupaka i istodobno se žale da im manjkaju fondove za civilizirano skupljanje smeća.

Situacija klockoti koga smećem a je u najmanju ruku alarmantna. Ne želim i ne mogu zamisliti da je naš maleni potok i transformiran u odlagalište smeća, poput Râul Doamnei, na primjer, u kojemu ima više plastičnog otpada nego riba.

Ponavljam, najveću odgovornost snose lapa ke lokalne vlasti. Sumnjam da ne znaju ništa o tome, pogotovo kad znam da lapa ki knez često dolazi na domaće utakmice i navija za Croatia Klockoti (osim što navija i za Vointu iz Lupaka). Najveći dio klockoti koga smeća, kao što se može vidjeti u priloženim slikama, nagomilan je upravo u blizini nogometnog igrališta. Smeće je veoma vidljivo i oslobađajući smrad kojega, bez sumnje, osjećaju za vrijeme domaće utakmice i domaće igre, i gostujućih igara iz svih strana županije, i navijači pa tako ga mora osjetiti i lapa ki knez. Samo što on ništa ne poduzima, mada su stari televizori, hladnjaci, razni motori i gume, a o plastičnim bocama i vrećama da ne govorim, sprečavaju put kojim su nekada prolazile košice i traktori.

Svatko je pojedinačno odgovoran za smeće koje proizvodi ili odbaci. Dužni smo čuvati i zdrav okoliš i pronaći adekvatno rješenje za problem smeća. Moramo biti svjesni da bacanjem smeća u potok i nismo ništa riješili, isto kao što ništa ne riješavaju niti naši mjesni izabranici kada se pobrinu za problem klockoti koga smećem a jedino prije posjete nekog visokog gosta iz Rumunjske ili inozemstva.

Slavita Maria Muselin